

РЕШЕНИЕ

№ 7469

гр. София, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 28.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3594** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.33а ал.6 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Образувано е по жалба на „Плодовита“ ЕООД, седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Й. К., чрез адв. В. – САК срещу т.1 от Заповед № РД 09-150 от 25.02.2022г. на Министъра на земеделието/обн. Д.В.бр.20/11.03.2022г./ за одобряване на окончателни специализирани слоеве „Площи, допустими за подпомагане“ за Кампания 2021г., в частта с която не са включени площи – имот с номер от И. 63553-350-1-2, находящ се Р., общ. К., обл.П., с площ от 3.72 хка, с код на култура – масив с маслини, представляващ обрботоваема земя, част от поземлен имот с идентификатор 63553.1.7 с обща площ от 46 636.

С процесната жалба се твърди допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в липса на уведомление на жалбоподателя, в качеството му на заявител за подпомагане, относно извършените оторизации по схеми и мерки, съгласно чл.10б Наредба № 5 от 27.02.2009г., както при липса на всякаква информация за отхвърляне подпомагането на имота на дружеството за кампания 2021г., поради което последното е изпуснало възможността да подаде възражение и срещу Заповедта на Министъра на земеделието с което са одобрени проекти на специализирани слоеве „Физически блокове“ и „Площи, допустими за подпомагане“ за кампания 2021г.

Успоредно с това, се твърди, че жалбоподателя е правил многократни опити да

се сдобие с информацията относно причините за отхвърляне искането му за плащане, както и с докладите, съдържащи констатации по повод отхвърления от кампанията имот. От отправените запитвания към ОДЗ и ОСЗ, както и ДФЗ е получило отговора, че такава информация е налице само в Министерството, поради което с искане 70-1533 от 22.03.2022г., дружеството е поискало представяне на въпросните документи и информацията, без обаче да е получило никакъв отговор и към настоящият момент.

В тази връзка се иска отмяна на заповедта, като постановена в нарушение на чл.35 АПК, принципа на истинност по чл.7 и правилото на чл.12 АПК.

Извън това, жалбоподателят претендира, че доколкото не може да се направи изобщо преценка дали действителната воля на административния орган е постановена в съответствие с материалния закон, то същата се явява и материално незаконосъобразна, а в допълнение излага, че процесният, заявен за подпомагане имот напълно отговора на изискванията на Наредба № 2/26.03.2018г. за критериите за допустимост на земеделските площи и подпомагане на схеми и мерки за плащане на площ.

Ответната страна – Министъра на земеделието, изразява становище за неоснователност на процесната жалба. Моли оспорването да бъде отхвърлено.

Административен съд София-град счита, че процесната жалба за редовна - в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения, респ. в съответствие с чл.158 АПК.

На следващо място, жалбата е подадена от лице с правен интерес срещу обжалваем по силата на чл.156 ал.1 ДОПК, акт в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и при липса на отрицателни предпоставки, съобразно чл. 159 АПК, поради което същата е допустима.

По същество и с оглед очертаният предмет на спора, твърденията на страните, събраните доказателства и приложената административна преписка, съдът съобрази:

Жалбоподателят е регистриран с УРН 677698 в регистъра на земеделски стопани. На 14.05.2021г., е подал по ДФЗ, в качеството му на разплащателна агенция, заявление за подпомагане по схеми за директни плащания за кампания 2021г. за няколко отделни имота, сред които и под № 8 в таблицата за използваните парцели към заявлението е посочен и процесният.

Със заповед № РД09-761/27.07.2021г. Министъра на земеделието, храните и горите/актуално към датата наименование/ е разпоредил директорите на ОДЗ да организират извършването на специализирани теренни проверки на физическите блокове, попадащи на територията на тяхната дирекция, по изготвени от дирекция „Идентификация на земеделските парцели“, списъци, като са дадени конкретни указания как да се организира провеждането на проверката, одобрени са указания за извършване на специализирани теренни проверки.

В хода на административното производство по определяне на специализирания слой "Площи, допустими за подпомагане" е извършена теренна проверка на заявените от жалбоподателя парцели, като в приложен по делото диск, във файл с наименование RP_63553-350-1 е приложен протокол от извършена специализирана теренна проверка на място на физически блок Землище: [населено място], [община], област П., ЕКАТТЕ 63553, с дата 20.09.2021, подписан електронно от извършилите проверката

лица.

Със Заповед № РД 09-150 от 25.02.2022г. на Министъра на земеделието /обн. Д.В.бр.20/11.03.2022г./ са одобрени окончателни специализирани слоеве „Площи, допустими за подпомагане“ за Кампания 2021г., извън която е останал заявеният за подпомагане имот с номер от И. 63553-350-1-2, находящ се Р., общ. К., обл.П., с площ от 3.72 хка, с код на култура – масив с маслини, представляващ обрботоваема земя, част от поземлен имот с идентификатор 63553.1.7 с обща площ от 46 636.

Съобразно разпоредбата на чл. 33а, ал. 2, изр. 2 от ЗПЗП, обхватът на специализирания слой „площи, допустими за подпомагане“ се одобрява със заповед на министъра на земеделието, храните и горите. Оспорената пред настоящата инстанция заповед е издадена от министъра на земеделието, храните и горите т. е. издадена е от компетентен орган.

Същата е обнародвана в „Държавен вестник“ бр.20 от 11.03.2022г. в съответствие с изр.второ на чл.33а ал.2 от ЗПЗП.

При преценка основанията по чл.146 т.2-5 АПК, настоящият състав съобрази:

Относно критериите за допустимост, в настоящият казус, приложими са нормите на Наредба № 2/26.03.2018 г. за критериите за допустимост на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащане на площ, а относно редът за установяването им - Наредба № 105/22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол.

Видно от данните по делото, мотиви защо процесният имот не е включен сред допустимите за подпомагане следва от писмо от 13.04.2021г., на директора дирекция ИЗП в МЗ, а именно - неподдържани междуредия и тревостой над 0.5м, основание по чл.9 ал.1, т.1 и т.2 и чл.10 ал.2 т.2, б. „а“ от наредба № 2 от 26 март, 2018г. В същото писмо е указано още, че жалбоподателя не се е възползвал от възможността да подаде възражение срещу проекта на специализирания слой „Площи, допустими за подпомагане“ за кампания 2021г.

Доколкото въпросното писмо е постановено по повод депозираната от „Плодовита“ ЕООД, процесна жалба, то същото не може да обективира мотиви към оспорваната Заповед. Първо, защото е изготвено след издаването и, второ, защото представлява излагане на мотиви във фазата на съдебно оспорване на акта.

Успоредно с това обаче от представеният в преписката Протокол № 1/ФБл 63553-350 от извършена специализирана теренна проверка на място на физически блок Землище: [населено място], [община], област П., ЕКАТТЕ 63553, от дата 20.09.2021г. се установява, че заявените от дружеството блокове за подпомагане са счетени за недопустими на основание чл. 9, ал. 1, т. 2 и чл. 10, ал. 2, т. 2, б. а) - неподдържани междуредия и/или тревостой над 0,5 м.,като срещу всеки заявен имот е отбелязан и номер на снимков материал установяващ съответното обстоятелство. Снимковият материал е наличен в електронния диск по преписката.

С писмена молба от 10.06.2022г., жалбоподателя е оспорил така представеният по делото протокол от системата И. за извършена теренна проверка на заявеният от него парцел за подпомагане, като във връзка с изрично дадени от съда указания за конкретизация на така отправеното изявление,а именно - какво се оспорва: истинност, вярност, автентичност или друго, процесуалният представител на дружеството, с писмено изявление от 01.07.2022г., заявява, че оспорва автентичността и верността на представеният по делото протокол.

Като е приел, че оспореният протокол от извършена теренна проверка представлява официален документ, издаден от длъжностни лица в кръга на компетентността им, по установеният ред и форма и като такъв, съобразно чл.179 от ГПК съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия, съдът е открил производство по оспорване на автентичността и верността на представеният протокол и е разпределил доказателствената тежест между страните.

По искане на жалбоподателят е допусната и назначена съдебно техническа – компютърна експертиза, която да отговори на въпросите - положените електронни подписи под електронен протокол с дата 20.09.2021г., ел.файл с наименование RP_63553-350-1 в приложен по делото електронен носител, принадлежат ли на лицата посочени в тях, в служебно качество ли са им издадени, както и валидни ли са били електронните подписи към датата на съставяне на посоченият протокол? Успоредно с това, съдът е указал на ответника да представи доказателства, че подписалите протокола лица са заемали съответните длъжности към датата на съставяне на протокола.

Относно оспорването на верността на протокола и в контекста на останалите претендирани от жалбоподателя факти и обстоятелства по съществото на спора, съдът е допуснал и назначил още комплексна съдебно-техническа експертиза, изпълнима от вещо лице агроном и вещо лице със специалност геодезия, фотограмметрия и картография.

В съответствие с нормата на чл.194 ал.3 от ГПК, съдът следва с настоящото решение си да се произнесе по така направеното оспорване:

Видно от представеното заключение на вещото лице по назначената компютърно-техническа експертиза, след анализ на всички относими данни към нейният предмет и задача, назначеното вещо лице представя заключение, че трите удостоверения за електронен подпис на подписалите протокола, лица, са издадени на служителите на МЗ от Информационно обслужване АД, като към датата на подписване на протокола същите са били валидни.

Успоредно с това от страна на ответника са представени Заповед № РД-04-377/05.08.2021г. на директора на ОДЗ-П., с която са определени служители на дирекцията, които да извършват, по екипи, специализирани теренни проверки на физически блокове по представени от МЗ, списъци, сред които и лицата подписали процесно оспорваният протокол, а именно – Н. Ш./началник ОСЗ-гр.Х./, Ц. Г.-Г./главен експерт в ОСЗ „Съединение“ и А. Л./директор ОДЗ-П./.

В този смисъл безспорно се установява, че процесният протокол е подписан от длъжностни лица, в кръга на службата им, по установените форма и ред.

Пак от заключението на вещото лице по назначената компютърно-техническа експертиза следва, че във файла с подписите липсва информация за електронните сертификати на подписващи, както и информация относно съдържанието и автентичността на подписаният файл, в този смисъл електронният протокол с наименование RTF_63553-350-1.rft не е валидно подписан електронно.

С цел да се отстрани евентуалното вътрешно противоречие, резултат по-скоро от структуриране на изказа на вещото лице, съдът държи да подчертае, че твърдението на вещото лице, че към датата на подписване на електронният протокол подписалите са били валидни е извод кореспондиращ със съобразителната и аналитичната част на експертизата. Следващото твърдение в заключението, че файла не е валидно подписан

електронно, видно от съдържанието на експертизата, следва да се съотнесе не към валидността на подписа, а към невъзможността за валидацията на процеса на подписване.

В тази връзка следва да се посочи, че констатираните от вещото лице обстоятелства - липсваща информация за електронните сертификати на подписващи, както и информацията относно съдържанието и автентичността на подписаният файл, не спадат сред изискванията на чл.25 и чл.26 от Регламент 910/2014, поради което не може да се приеме, че документа е неподписан. Успоредно с това обаче, валидирането на положеният подпис е етап, последващ самото подписване, поради това двете отделни дейности не следва да се смесват а анализират индивидуално. Съгласно текста на чл.3 т.41 от Регламента, като „валидиране“ се дефинира процеса на проверка и потвърждаване на валидността на електронен подпис или печат. В тази връзка въпроса за валидиране на положеният подпис също е определящ за изхода от настоящето оспорване. Критериите за същият се определят съгласно условията на чл.32 и Приложение № I към същия регламент. В тази връзка съдът установи и приема:

На първо място, по силата на т.7 от Заповед № РД09-761/27.07.2021г. на МЗГХ са утвърдени Указания за извършване на специализирани теренни проверки на ФБл за 2021г., като проверки се извършват съгласно одобрените указания. Съгласно раздел VII от Указанията, приложение към посочената Заповед, попълване ,предаване и утвърждаване на протокола се извършва съгласно „Инструкция за работа с Модул „Теренни проверки“ на СИЗП и GNSS устройство HiTarget Qpad X5“. Видно и от твърденията на ответника в рамките на производството, служителите на МЗ използват квалифициран електронен подпис. В този смисъл предмет на анализ са електронните подписи положени под протокола в съответствие с изискванията за квалифициран електронен подпис.

Съгласно чл.13 ал.3 от ЗЕДЕУУ Квалифициран електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 12 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

Съгласно чл.3 т.12 от Регламента, квалифициран електронен подпис означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Разпоредбите на чл.25 и сл. от Регламента определят правната сила, изискванията към електронните подписи, използването им в публичните услуги и прочее.

В своето решение от т.43 20, октомври 2022г., по дело С-362/21, „Екофрукт“ ЕООД, Съдът на ЕС подчертава, че „следва да се отбележи, че член 3, точка 12 от Регламент № 910/2014 поставя три кумулативни изисквания, за да може един електронен подпис да се счита за „квалифициран електронен подпис“. Първо, електронният подпис следва да е „усъвършенстван електронен подпис“, който съгласно член 3, точка 11 от този регламент трябва да отговаря на изискванията, посочени в член 26 от същия. Второ, подписът следва да е създаден от „устройство за създаване на квалифициран електронен подпис“, което съгласно член 3, точка 23 от този регламент трябва да отговаря на изискванията, предвидени в приложение II към същия регламент. Трето, подписът трябва да се основава на „квалифицирано удостоверение за електронен подпис“ по смисъла на член 3, точка 15 от Регламент № 910/2014. Съгласно тази разпоредба за това е необходимо въпросното удостоверение да бъде издадено от „доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги“ и да отговаря на изискванията, предвидени в приложение I към този регламент“.

Успоредно с гореизложеното, Приложение I към същия регламент е озаглавено „Изисквания към квалифицираните удостоверения за електронни подписи“ и в него се изброяват различните данни, които трябва да съдържат квалифицираните удостоверения за електронни подписи. Така съгласно букви а)—й) от това приложение тези удостоверения трябва да съдържат указание най-малко във форма, подходяща за автоматизирана обработка, че удостоверението е издадено като квалифицирано удостоверение за електронен подпис, набор от данни, които еднозначно представляват издалия квалифицираното удостоверение доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, който набор включва най-малко името или наименованието на титуляря или псевдоним, като ако се използва псевдоним, той се посочва ясно, и данни за валидиране на електронния подпис, които съответстват на данните за създаване на електронния подпис, информация за началото и края на срока на валидност на удостоверението, идентификационен код на удостоверението, който е уникален за доставчика на квалифицирани удостоверителни услуги, усъвършенстван електронен подпис или усъвършенстван електронен печат на издаващия доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, място, където удостоверението, което поддържа усъвършенствания електронен подпис или усъвършенствания електронен печат, посочени в буква ж), е на разположение безплатно, място на услугите, до което се отправят искания за проверка на валидността на квалифицираното удостоверение, когато данните за създаване на електронен подпис, свързани с данните за валидиране на електронен подпис, се намират в устройство за създаване на квалифициран електронен подпис, това съответно се указва най-малко във форма, подходяща за автоматизирана обработка.

В този смисъл посочените от вещото лице липса във файла с подписите на „...информация за електронните сертификати на подписващи.“, както и „информация относно съдържанието и автентичността на подписаният файл“, не представляват изискуеми по силата на регламента реквизити обуславящи невалидността на положените подписи. Като контрапоза останалите, нормативно изискуеми, данни са налице.

Успоредно с това, следва да се вземе предвид и направеното от ответника възражение по депозираното от вещото лице, заключение, като от същото следва, че причина за липсата на валидност към 26.09.2022г./когато е проведена и експертизата/ е, че срока на годност на удостоверенията на А. Л. и Н. Ш. вече е бил изтекъл, за разлика от този на Ц. Г.-Г. и в този смисъл ако проверката на файловете бе направена на 26.08.2022г., то тогава не би имало никакъв проблем с подписите и сертификатите към датата на подписването и преди изтичането на всички удостоверения. Това твърдение кореспондира частично и с текста на заключението по самата експертиза, чрез което вещото лице заявява, че трите удостоверения за електронен подпис, издадени от „Информационно обслужване“ АД са били валидни към датата на подписване на въпросният документ.

В този смисъл съдът приема категорично, че датата на която е извършен опита за валидация на положените електронни подписи, представляваща дата към която два от тях вече са били изтекли, представлява обстоятелство водещо до невъзможност за валидация на подписването. За преценка автентичността на протокола обаче съществен е извода за валидността на подписите към момента на полагането им, респ. възможността за валидацията на подписването. И този въпрос се явява несъмнено разрешен. В подкрепа на това съдът излага още:

На отправено запитване от страна на ответника в рамките на съдебното заседание във връзка с възможността административния орган да е използвал по-стара система, която може също да отчете грешка като констатираната, експертът ясно заявява, че не е организиран проверка в Министерството, като е проверил документа според публично достъпните ресурси, както следва да бъде според еврорегламента.

С оглед дотук изложеното и на основание чл. 194, ал. 3 от ГПК съдът приема, че писменото доказателство - протокол от извършена специализирана теренна проверка на място на физически блок Землище: [населено място], [община], област П., ЕКАТТЕ 63553, във файл с наименование RP_63553-350-1 с дата 20.09.2021г. представлява автентичен официален документ, поради което не следва да бъде изключен от доказателствата по делото.

Във връзка с оспорването на истинността на документа, независимо от преклузията по чл.193 ал.1 от ГПК /тъй като документа е представен още с административната преписка, а оспорването му е на доста по-късен етап/, съдът смята, че по същество въпроса за истинността на оспореният протокол представлява и въпрос по същество на спора, с оглед наличието на основание за недопустимо подпомагане по чл. 9, ал. 1, т. 2 и чл. 10, ал. 2, т. 2, б. а) от Наредба № 2 от 26 март 2018г. - неподдържани междуредия и/или тревостой над 0,5 м., поради която причина е допуснал и назначил, по искане на жалбоподателя, комплекса съдебно-техническа експертиза.

От заключението на вещото лице по назначената съдебно-агрономическа експертиза/част от общата комплексна експертиза/, както и от изрично заявеното от него в рамките на изслушването, проведено в открито съдебно заседание от 03.10.2022г. следва, че насажденията не се поддържани изобщо през съответната година, като в следващата стопанска година са налице подобрения. За най-вероятна причина за заболяване на малиновите насаждения сочи - заплевяването на посева.

Успоредно с това и видно от заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза/част от общата комплексна експертиза/, в част – геодезия, фотогаметрия и картография, както и от изрично заявеното от него в рамките на изслушването му в проведеното на 28.11.2022г. открито заседание по делото, следва, че към м.март 2021г. парцелът е бил обработваем, като успоредно с това обаче, към м.септември 2021г. вече е бил в много лошо състояние.

На тази база съдът приема, че от данните по делото несъмнено се установява наличието както на фактически, така и на правни основания за постановяване на процесният акт.

Съгласно чл. 9 ал.3 от Наредба № 2/26.03.2018г. Изискването по ал. 1, т. 2/ почвената повърхност в междуредията се поддържа с подходящи обработки или косене според прилаганите системи/ се счита за изпълнено, когато следи от дейностите са разпознаваеми през цялата календарна година. В този смисъл наличието на частична дейност, през определен период от стопанската година, насочена към поддръжка на парцела, заявен за подпомагане, не обосновава неговата допустимост за подпомагане. Нормативно изискване недвусмислено задължава стопаните да осъществяват ежегодна и целогодишна поддръжка, т.е. следи от дейностите са разпознаваеми през цялата календарна година.

По аналогичен начин, неподходящи за подпомагане се явяват и земеделските площи или части от тях, за които в календарната година се установи, че височината на тревостоя е над 0,5 м за земи под угар и междуредията в трайни насаждения/арг. чл.10 ал.2 т.2 б.“а“ от Наредба № 2/26.03.2018г./ . Административният орган е приложил конкретното правно основание, което дефинира парцелите, отговарящи на критериите на нормата, като „временно неподходящи“. Именно обстоятелството, че парцела е бил временно неподдържан, в отклонение от допустимите нормативи, се явява безспорно установено от доказателствата по делото.

С оглед изложеното, следва да се приеме, че оспорваният акт се явява в съответствие с изискванията за форма и съдържание, същият е в съответствие с материалният закон и при постановяването му не е налице превратно упражняване на власт/несъответствие с целта на закона/.

Що се касае до направеното възражение за допуснато нарушение на административно-производствените правила, следва да се отбележи:

С оглед конкретно изложените от жалбоподателя възражения, съдът, с Разпореждане от 06.06.2022г. по настоящето дело, му е указал да ангажира доказателства относно твърдението му, че многократно е правил опити да се запознае с проекта на Заповед съобразно чл.16в от Наредба № 105/22.08.2006г., като е отправял запитвания към ОДЗ и ОСЗ, както и към ДФЗ.

В изпълнение и с писмо от 10.06.2022г. жалбоподателят твърди, че запитванията му са отправяни в устна форма, доколкото няма забрана за извършване на устни справки. Доказателства не ангажира. Успоредно с това и в резултат на устните справки същият е узнал, че необходимата му информация е налична само в МЗ, поради което е депозирал искане с рег. Индекс № 70-15533 от 22.03.2022г. за представяне на документи от извършените проверки и констатациите въз основа на които имота не е включен в окончателните слоеве за кампания 2021г. Конкретно твърди, че не е могъл да се запознае с проекти на специализирани слоеве „Физически блокове“ и „Площи, допустими за подпомагане“, които се одобряват със Заповед № РД 09-1194 от 15.12.2021г., в която ясно е разписана и процедурата за уведомяване на заинтересованите

лица, а именно – чрез получаване на уведомително писмо относно възможността лицата да се запознаят с проектите на специализирани слоеве и да направят своите възражения, ако имат такива.

Съгласно чл.16б от Наредба № 105 от 22.08.2006г., всяка година след приключване на обновяването по чл. 15, ал. 2, т. 1 и 2 министърът на земеделието, храните и горите одобрява със заповед проекти на специализирани слоеве "Физически блокове" и "Площи, допустими за подпомагане", която се публикува на интернет страниците на Министерството на земеделието, храните и горите и Държавен фонд "Земеделие". Така по делото е приложена Заповед № РД-09-1194 от 15.12.2021г.

Със посочената Заповед, министъра на земеделието, на основание чл.16б ал.1 от Наредба № 105/22.08.2006г. е одобрил проекти на специализирани слоеве „Физически блокове“ и „Площи, допустими за подпомагане“ за кампания 2021г.

Съгласно раздел III от Заповедта и противно на твърденията на жалбоподателят, запознаването с нея следва да се извършва чрез системата за електронни услуги ДФЗ или чрез преглед в общинските служби по земеделие, като ОСЗ следва да оказват съдействие на земеделските стопани при запознаването и генерирането на възражения. Съгласно Раздел IV от Заповедта, възражения могат да се подават в срок до 07.01.2022г., чрез съответната ОДЗ до министъра на земеделието, като същите се генерират автоматично от системата за електронни услуги ДФЗ.

Всъщност процесната заповед използва думата съобщение единствено в своят Раздел II, където министъра нарежда на интернет страницата на МЗ и ДФЗ да се публикува настоящата заповед, както и съобщение, с което се уведомяват кандидатите за подпомагане за възможността да се запознаят с актуализираните слоеве и да подадат възражение срещу тях.

В този смисъл самата заповед предвижда публикуване на съобщение на посочените интернет страници, но не и изпращане на съобщение на всеки отделен кандидат, както твърди жалбоподателя. Ето защо това му възражение се отхвърля като неоснователно.

На следващо място, напълно ирелевантно се явява и депозираното от жалбоподателя искане с рег. Индекс № 70-15533 от 22.03.2022г. за представяне на документи от извършените проверки и констатациите въз основа на които имота не е включен в окончателните слоеве за кампания 2021г.:

На първо място, защото същото искане е подадено много след крайният срок за запознаване и представяне на възражения, а именно – до 07.01.2022г. определен в раздел IV от заповедта, чието неспазване води до недопустимост на разглеждането на възражения, съгласно раздел VI от същата.

На второ място, защото същият е разполагал с възможността да упражни правата си в рамките на производството по подаване на възражение съгласно чл.16в ал.2 от Наредба № 105 от 22.08.2006г., разписано и в текста на тук посочената заповед, във връзка с което да поиска и да му бъде осигурен и

пълнен достъп до преписката, както и да изложи твърденията си, че в съответната ОСЗ не му е предоставена възможност за запознаване с обхвата на специализираните слоеве /твърдение, което жалбоподателят не подкрепя с никакви доказателства въпреки дадената му изрично възможност/.

В този смисъл съдът не установява допуснато нарушение на производствените правила, още по-малко съществено такова при чието недопускане би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

С оглед всичко гореизложено следва да се приеме, че депозираната жалба е неоснователна.

При така очертаният изход от спора и с оглед своевременно заявената от ответника претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира, че такова му се дължи на основание чл. 143 ал.3 от АПК, в размер на 220лв., определен съобразно текста на чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Настоящото дело разкрива фактическа и правна сложност с оглед: броя на провежданите съдебни заседания, спорните въпроси по делото, откритото производство по оспорване на документи и при разрешаване на спора по същество.

Ето защо и на основание чл. 172 ал.2 предл. пето от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Плодовита“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу т.1 от Заповед № РД 09-150 от 25.02.2022г. на Министъра на земеделието за одобряване на окончателни специализирани слоеве „Площи, допустими за подпомагане“ за Кампания 2021г., в частта с която не са включени площи – имот с номер от И. 63553-350-1-2, находящ се Р., общ. К., обл.П., с площ от 3.72 хка, с код на култура – масив с маслини, представляващ обрботоваема земя, част от поземлен имот с идентификатор 63553.1.7 с обща площ от 46 636.

ОСЪЖДА Плодовита“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати на Министерство на земеделието сумата от 220/двеста и двадесет/ лева съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: